

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง
ว่าด้วยการเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการเพื่อประโยชน์ทางราชการ
พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรมีข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ เพื่อประโยชน์ทางราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) และ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และระเบียบ ก.พ.อ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาลาหยุดราชการเพื่อประโยชน์ทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๖ สภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๗ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการเพิ่มพูนความรู้ทาง - วิชาการเพื่อประโยชน์ทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหง

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยรามคำแหง

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งดำรงตำแหน่ง วิชาการ สังกัดมหาวิทยาลัยรามคำแหง

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งดำรงตำแหน่ง วิชาการ สังกัดมหาวิทยาลัยรามคำแหง

“การเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ” หมายความว่า การดำเนินการหรือร่วมดำเนินการใด ๆ อันจะมีผลให้เกิดความรู้ทางวิชาการเพิ่มขึ้น และหมายความรวมถึงการดำเนินการวิจัย ร่วมวิจัย การเสนอผลงาน ในการวิจัย เสนอผลงานทางวิชาการ และการแต่งหรือเรียบเรียงตำราทางวิชาการด้วย

ข้อ ๔ การเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ อาจกระทำดังนี้

(๑) การวิจัย ร่วมวิจัย การเสนอผลงานในการวิจัย

(๒) การเสนอผลงานทางวิชาการ

(๓) การแต่งหรือเรียบเรียงตำราทางวิชาการ

(๔) การไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการอย่างอื่น ซึ่งได้รับความเห็นชอบ จากคณะกรรมการประจำคณะและคณะกรรมการพัฒนาบุคลากรหรือคณะกรรมการที่มหาวิทยาลัย มอบหมายให้พิจารณา

การไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการตามวรรคหนึ่ง หากมีความจำเป็นต้อง คำนวณวิจัยหรือเก็บข้อมูลประกอบการปฏิบัติงานในต่างประเทศ ก็ให้กระทำได้

การไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ หรือการไปปฏิบัติงานตามโครงการแลกเปลี่ยน คณาจารย์ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการและได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง เงินประจำตำแหน่งและเงินอื่น ในระหว่างลาได้

ข้อ ๕ ผู้ที่จะขอลาหยุดราชการเพื่อไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ต้องมีคุณสมบัติและข้อกำหนด ดังนี้

(๑) เป็นข้าราชการ หรือพนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งดำรงตำแหน่งวิชาการ

(๒) เป็นผู้ปฏิบัติราชการด้วยดี มีความประพฤติเรียบร้อย และไม่เป็นผู้ที่อยู่ในระหว่าง ถูกสอบสวนทางวินัย

(๓) ปฏิบัติงานในตำแหน่งตามข้อ ๕ (๑) มาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ ปี จนถึงวันยื่นคำขอไป ปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ แต่มีให้นับระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือการไปปฏิบัติกรวิจัยเข้าด้วย ทั้งนี้ ให้นับเวลาราชการที่ต่อเนื่องกันในตำแหน่งดังกล่าวในสถาบันอุดมศึกษาอื่น ของรัฐเข้าด้วย แต่ต้องไม่เกิน ๓ ปี

(๔) เมื่อกลับจากการเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการแล้วต้องมีเวลารายงานผลหรือส่งผลงาน ตามข้อ ๘ (๑) ไม่น้อยกว่าหนึ่งเท่าของเวลาที่ไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการก่อนเกษียณอายุ

ข้อ ๖ การให้ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

(๑) การไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ครั้งแรกให้อนุมัติได้ไม่เกิน ๑๒ เดือน

(๒) การไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการคราวต่อไปให้อนุมัติได้ไม่เกิน ๖ เดือน ถ้ามีวัน กลับมารับราชการหลังจากไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการครั้งสุดท้ายมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(๓) การไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการคราวต่อไปให้อนุมัติได้ไม่เกิน ๑๒ เดือน ถ้ามีวัน กลับมารับราชการหลังไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการครั้งสุดท้ายมาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ ปี

ในระหว่างการไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการตามที่ได้รับอนุมัติ หากต้องไปปฏิบัติงาน ต่างจังหวัด หรือไปปฏิบัติงานนอกสถานที่ หรือเดินทางไปค้นคว้าวิจัย หรือเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการ ปฏิบัติงานในต่างประเทศ จะไม่ได้รับอนุมัติให้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ ค่าที่พัก จากมหาวิทยาลัย ไม่ว่า กรณีใดทั้งสิ้น

ข้อ ๗ ให้อธิการบดีเป็นผู้พิจารณาอนุมัติให้ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยลาหยุด ราชการไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ โดยให้ยื่นคำขอตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด เสนอต่อหัวหน้า- ภาควิชา หรือผู้บังคับบัญชาชั้นต้นที่เทียบเท่าที่สังกัดอยู่ เพื่อเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการประจำคณะ หรือหน่วยงานที่เทียบเท่า ซึ่งจะเป็นผู้พิจารณาความเหมาะสมตามเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นโครงการเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างแท้จริงต่อการสอน การวิจัย หรือเป็นประโยชน์ทางวิชาการที่ผู้นั้นรับผิดชอบอยู่

(๒) เป็นระยะเวลาที่เหมาะสมกับโครงการที่ขอไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ

(๓) ไม่เป็นผลเสียหายต่อราชการประจำของคณะ สำนัก หรือสถาบันที่ผู้นั้นสังกัดอยู่ และไม่เป็นเหตุให้ต้องตั้งอัตรากำลังเพิ่ม

(๔) ต้องอยู่ในจำนวนไม่เกินร้อยละสิบของจำนวนคณาจารย์ประจำที่เป็นข้าราชการ และที่เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยของคณะหรือสถาบันนั้น ๆ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในขณะที่พิจารณา และจำนวน ดังกล่าว ให้นับรวมอยู่ในจำนวนโควตาของผู้ได้รับอนุมัติไปศึกษาต่อภายในประเทศ

ในการคำนวณจำนวนผู้ที่ขอไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการนั้น ให้คิดจำนวนตัวเลขเต็ม ถ้ามีทศนิยมเกินครึ่งให้นับเป็นหนึ่งคน หรือถ้าคำนวณแล้วได้ไม่ถึงหนึ่งคน ให้นับเป็นหนึ่งคน

ข้อ ๘ มาตรการควบคุมผู้ไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ให้กำหนดไว้ดังนี้

(๑) ให้ผู้ได้รับอนุมัติให้ไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ รายงานความก้าวหน้าทุก ๆ ๓ เดือน ของโครงการที่ได้รับอนุมัติ เสนอต่อผู้บังคับบัญชาชั้นต้นเพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการประจำคณะพิจารณา และเมื่อโครงการเสร็จสมบูรณ์ให้ส่งผลงานต่อผู้บังคับบัญชาชั้นต้นภายใน ๑ เดือน เพื่อนำเสนอคณะกรรมการ ประจำคณะประเมินผลโครงการนั้น แล้วเสนอตามลำดับชั้นจนถึงอธิการบดีเพื่อพิจารณา

(๒) ในกรณีที่คณะกรรมการประจำคณะเห็นว่า รายงานความก้าวหน้าไม่เป็นไปตาม โครงการที่ได้รับอนุมัติให้รับรายงานตามลำดับชั้นจนถึงอธิการบดีเพื่อพิจารณา

ข้อ ๙ ผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ หากมีเหตุขัดข้องไม่สามารถดำเนินการ ตามโครงการด้วยเหตุผลใด ๆ ก็ตาม ให้รับรายงานต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อขอกลับมาปฏิบัติราชการทันที และให้ รายงานตามลำดับจนถึงอธิการบดี

ในระหว่างที่ไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ถ้าหากมหาวิทยาลัยมีความจำเป็นจะให้กลับมา ปฏิบัติราชการ ให้อธิการบดีสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติราชการ

ข้อ ๑๐ ผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ หากไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่ง ของข้อบังคับนี้ หรือผลการประเมินตามข้อ ๘ (๑) ไม่เป็นไปตามข้อ ๗ (๑) ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการมาตรการ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังนี้

- (๑) สั่งให้กลับเข้าปฏิบัติราชการประจำ
- (๒) ตัดสิทธิ์ไม่ให้ไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการอีก
- (๓) ไม่พิจารณาความดีความชอบประจำปี
- (๔) ลงโทษทางวินัย

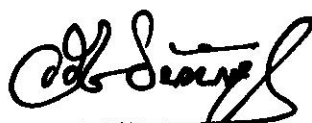
ข้อ ๑๑ มหาวิทยาลัยอาจอนุมัติให้คณาจารย์ไปปฏิบัติงานตามโครงการแลกเปลี่ยนคณาจารย์ ระหว่างมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่เรียกชื่ออย่างอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการวิชาการหรือคณะกรรมการที่มหาวิทยาลัยมอบหมายให้พิจารณากำหนด

ข้อ ๑๒ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๓ ผู้ใดอยู่ระหว่างไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการตามระเบียบทบวงมหาวิทยาลัย ว่าด้วยการให้ข้าราชการไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม การดำเนินการ ใด ๆ ของมหาวิทยาลัยหรือของผู้ได้รับอนุมัติให้ไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการให้เป็นไปตาม ระเบียบที่ใช้อยู่ในขณะที่ได้รับอนุมัตินั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(นายวีรช ชนกันกุล)

นายกสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง